

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנא עמוד ב

משנה. אין מעצמין את המת בשבת, ולא בחול עם יציאת נפש. והמעצים עם יציאת הנפש - הרי זה שופך דמים.

גמרא. תנו רבנן: המעצמו עם יציאת הנפש - הרי זה שופך דמים. משל לנר שכבה והולכת, אדם מניח אצבעו עליה - מיד כבתה. תניא, רבן שמעון בן גמליאל אומר: הרוצה שיתעצמו עיניו של מת - נופח לו יין בחוטמו, ונותן שמן בין ריסי עיניו, ואוחז בשני גודלי רגליו - והן מתעצמין מאליהן. תניא, רבן שמעון בן גמליאל אומר: תינוק בן יומו חי - מחללין עליו את השבת, דוד מלך ישראל מת - אין מחללין עליו את השבת. תינוק בן יומו חי מחללין עליו את השבת. אמרה תורה: חלל עליו שבת אחד, כדי שישמור שבתות הרבה. דוד מלך ישראל מת - אין מחללין עליו - כיון שמת אדם, בטל מן המצות. והיינו דאמר רבי יוחנן: +תהלים פח+ במתים חפשי, כיון שמת אדם - נעשה חפשי מן המצות.